ECLI:LV:RVPT:2022:0503.C30740721.5.S
Lietas Nr.C30740721
Lietvedības Nr.C-2823-22/2

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
2022.gada 3.maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Maike
2022.gada 3.maijā
Rīgā, Abrenes ielā 8, rakstveida procesā izskatīja civillietu /Nosaukums A/ vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par naudas piedziņu, un

k o n s t a t ē j a :

2021.gada 29.oktobrī /Nosaukums A/ (turpmāk arī – prasītājs) cēla Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā prasību vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. A/ un /pers. B/ (turpmāk arī – atbildētāji) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs /pers. A/ laika posmā no 2019.gada 15.maija līdz 2018.gada 15.augustam ieņēma prasītājas /Nosaukums A/valdes locekļa amatu, bet atbildētājs /pers. B/ laika posmā no 2019.gada 15.maija līdz 2019.gada 7.oktobrim – valdes priekšsēdētāja amatu.

2019.gada 10.jūlijā valdes loceklis /pers. A/ izdeva rīkojumu Nr.23 "Par piemaksu", saskaņā ar kuru par 2019.gada jūnijā sasniegtajiem darba rezultātiem, virknei sabiedrības darbinieku izdarītas piemaksas. Cita starpā piemaksa EUR 2000,00 apmērā ir izdarīta arī pašam /pers. A/. Maksājumu ir apstiprinājis (faktiski – veicis maksājumu internetbankā) otrs atbildētājs – tā laika valdes priekšsēdētājs /pers. B/, kam vienīgajam bija tiesības veikt maksājumus no sabiedrības bankas konta.

Norādīts, ka ar šīm darbībām abi atbildētāji ir nodarījuši sabiedrībai zaudējumu EUR 2000,00 apmērā, ko veido iepriekš minētā piemaksa pie /pers. A/ algas. Šī piemaksa ir izdarīta pārkāpjot normatīvos aktus un sabiedrības statūtus, proti, atbilstoši Komerclikuma 308.panta otrajai daļai atlīdzības apmēru valdes locekļiem nosaka padome. Analoģiska satura noteikumi ir ietverti arī sabiedrības statūtu 3.11 punkta otrajā teikumā. Šādas piemaksas izdarīšana bez saskaņojuma ar padomi ir uzskatāma par patvaļīgu atlīdzības noteikšanu pašiem sev, un likums, kā arī sabiedrības statūti šādu rīcību aizliedz. Tāpat piemaksa valdei ir izdarīta pretēji normatīvo aktu un sabiedrības statūtu noteikumiem par valdes atlīdzības apmēra noteikšanu, izejot no sabiedrības finansiālā stāvokļa. Komerclikuma 308.panta pirmā daļa nosaka, ka valdes loceklim ir tiesības uz atlīdzību atbilstoši viņa pienākumu apjomam un sabiedrības finansiālajam stāvoklim. Šie paši noteikumi ir atrodami sabiedrība statūtu 3.11 punkta pirmajā teikumā. Norādāms, ka sabiedrība laika posmā no /datums/līdz 2019.gada jūnijam (ieskaitot) ir strādājusi ar ievērojamiem zaudējumiem.

Norādīts, ka pie konkrēto zaudējumu nodarīšanas tiešā viedā ir piedalījušies abi atbildētāji, proti, /pers. A/ izdeva rīkojumu par piemaksas izdarīšanu sev pašam, bet /pers. B/ šo rīkojumu realizēja, veicot attiecīgo maksājumu. Atbildētājs/pers. B/ attiecīgajā laika periodā bija vienīgā persona, kas bija tiesīga izdarīt maksājumus uzņēmuma vārdā, ko pierāda pielikumā pievienotā izziņa no bankas. Saskaņā ar Komerclikuma 169.panta otro daļu valdes locekļi solidāri atbild par zaudējumiem, ko tie nodarījuši sabiedrībai.

Atbilstoši judikatūras atziņām, nosakot valdes locekļu solidāru atbildību, nav nozīmes katra valdes locekļa lomai zaudējumu nodarīšanā. Ja starp vienas sabiedrības valdes locekļiem ir nodalītas funkcijas un atbildības jomas, valdes loceklim ir pienākums pildīt savas kompetences jomā ietilpstošos pienākumus, kā arī pārraudzīt citu valdes locekļu darbību. Ja valdes loceklim rodas šaubas par cita valdes locekļa rīcības tiesiskumu, viņš nedrīkst ar to samierināties un valdes loceklim jādara viss iespējamais un saprātīgi no viņa sagaidāmais, lai novērstu zaudējumu rašanos (*sk. AT Civillietu departamenta 2014.gada 12.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-676/2014*). Savukārt AT Civillietu departamenta 2016.gada 18.maija spriedumā lietā Nr.SKC 214/2016 ir norādīts, ka valdes loceklis var tikt atbrīvots no atbildības, vienīgi atbilstoši Komerclikuma 169.panta trešajai daļai pierādot, ka rīkojies, kā krietns un rūpīgs saimnieks, respektīvi – nav pieļāvis pat vieglu neuzmanību.

No minētā izriet, ka abi valdes locekļi nes solidāru atbildību sabiedrības priekšā par tai nodarītajiem zaudējumiem. Prasītājai nav zināmi nekādi iemeslu, kuru dēļ kāds no valdes locekļiem varētu tikt atbrīvots no atbildības.

Pamatojoties uz minēto un Komerclikuma 169.panta pirmo un otro daļu, 172.panta trešo daļu, 276.panta trešās daļas 2.punktu, 292.panta pirmās daļas 4.punktu, 308.panta pirmo un otro daļu, prasītājs lūdz tiesu piedzīt solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ par labu prasītājam nodarītos zaudējumus EUR 2000,00 apmērā; piedzīt no atbildētājiem par labu prasītājam visus tiesāšanās izdevumus.

Atbildētājs/pers. A/ sniedzis tiesai rakstveida paskaidrojumus par prasību, kuros norāda, ka prasību neatzīst pilnā apmērā. Atbildētājs norādījis, ka nav strīda par to, ka atbilstoši Komerclikuma 169.panta pirmajai daļai, valdes loceklim savi pienākumi ir jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam. Taču prasītājs savā prasības pieteikumā ir noklusējis būtisku apstākli par to, ka, lai spētu nodrošināt /Nosaukums A/ ražošanas nepārtrauktību, atbildētājs /pers. A/, paralēli valdes locekļa amatam, amatu apvienošanas kārtībā, pildīja arī iecirkņa meistara un ražošanas normētāja amatus, kas nebija /pers. A/, kā valdes locekļa, pienākumi. Tieši par šo divu papildus amatu veikšanu arī tika piešķirta piemaksa ar 2019.gada 10.jūlija Rīkojumu Nr.23 par piemaksu. Norādīts, ka uzņēmuma ražošanas

nepārtrauktības nodrošināšanai ir nepieciešami 2 iecirkņa meistari. Sākot strādāt /Nosaukums A/ 2019.gada 15.maijā uzņēmumā bija tikai viens meistars /pers. C/, kura fiziski viena pati nevarēja veikt visus pienākumus un arī tikai ar piemaksām viņai šo situāciju nebija iespējams atrisināt.

Tāpat atbildētājs norāda, ka kā krietnam un rūpīgam saimniekam /pers. A/ bija jānodrošina uzņēmuma ražošanas nepārtrauktība, līdz ar to, atbildētājs /pers. A/ pieņēma lēmumu, ka līdz brīdim kad darbam tiek atrasts otrs iecirkņa meistars, /pers. A/, amatu apvienošanas kārtībā, pildīs iecirkņa meistara amatu. Par šiem apstākļiem /pers. A/ informēja padomes locekli /pers. D/.

Norādīts, ka saskaņā ar 2019.gada 14.maijā noslēgto darba līgumu Nr.2/2019 /pers. A/, kā valdes loceklim, bija tiesības pieņemt darbā un atbrīvot no darba, darba devēja darbiniekus, slēgt darba līgumus ar darbiniekiem, nosakot darbinieku darba apmaksas kārtību un apmērus. Ņemot vērā, ka /pers. A/ pusotru mēnesi papildus valdes locekļa pienākumiem pildīja arī divu citu darbinieku amata pienākumus, /pers. A/ bija tiesības sev izdarīt piemaksu EUR 2000,00 apmērā. Šī summa pat ir mazāka, nekā alga, kas būtu jāizmaksā diviem darbiniekiem. Valdes loceklim ir tiesības uz atlīdzību atbilstoši viņa pienākumu apjomam un sabiedrības finansiālajam stāvoklim. Secīgi, valdes locekļa atlīdzības apmēra noteikšanā vienlīdz liela nozīme ir gan sabiedrības finansiālajam stāvoklim, gan arī valdes locekļa pienākumu apjomam, ko prasītājs savā prasības pieteikumā nav norādījis, bet kas ir ļoti būtiski šīs lietas taisnīgai izspriešanai. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, atbildētājs /pers. A/ lūdz tiesu prasītāja prasību par nodarīto zaudējumu EUR 2000,00 apmērā un visu tiesāšanās izdevumu piedziņu noraidīt kā nepamatotu, kā arī lūdz tiesu izprasīt no prasītāja rīkojumus par piemaksas piešķiršanu laika periodā no 2019.gada 1.janvāra līdz 30.aprīlim, informāciju par algas likmi iecirkņa meistaram 2019.gadā, ražošanas atkritumu savākšanas un izvešanas līgumu ko /Nosaukums A/ noslēdza ar uzņēmumu Clean R, kā arī ražošanas atkritumu savākšanas un izvešanas līgumus ar pielikumiem, kuri darbojās /Nosaukums A/ līdz iepriekš pieminētā līguma noslēgšanai. Vienlaikus atbildētājs /pers. A/ lūdz tiesu lietu izskatīt tiesas sēdē, lai varētu uzdot jautājumus prasītājam, kā arī lai varētu lūgt tiesu izsaukt un nopratināt tiesas sēdē kā liecinieku /Nosaukums A/padomes locekli /pers. D/.

Atbildētājs/pers. B/ sniedzis tiesai rakstveida paskaidrojumus par prasību, kuros norāda, ka prasību neatzīst pilnā apmērā. Paskaidrojumos norādīts, ka /Nosaukums A/ prasība pret atbildētāju /pers. B/ balstās uz valdes locekļu solidāro atbildību, bet kā izriet no prasītāja iesniegtajiem dokumentiem, rīkojumu ir parakstījis valdes loceklis /pers. A/, kurš pēc statūtiem bija tiesīgs rīkoties atsevišķi no otra valdes locekļa. Atbildētājs/pers. B/ nav parakstījis, vai arī kādā citā veidā apstiprinājis šo rīkojumu. Prasītājs prasībā uzsver, ka atbildētājs /pers. B/ apstiprinājis maksājuma uzdevumu šai nelikumīgai prēmijai, bet kā norāda atbildētājs /pers. B/, tad /pers. B/ ir tikai apstiprinājis maksājuma uzdevumu ar maksājuma mērķi "2019 jūnijs, darba alga" no kura neizriet, ka šajā summā ir iekļautas nelikumīgas piemaksas. Šo maksājuma uzdevumu kopā ar vēl astoņdesmit tādiem pašiem maksājuma uzdevumiem par algas izmaksām, algas izmaksas dienā ir sagatavojusi uzņēmuma grāmatvedība. Atbildētājs tāpat norāda, ka prasītājs savā prasība norāda, ka "valde ir patvaļīgi sev izmaksājusi papildus atlīdzību", kas neatbilst patiesībai, jo papildus atlīdzību sev ar rīkojumu ir piešķīris viens valdes loceklis nevis valde kopumā. Skatoties uz situāciju kopumā, atbildētājs /pers. B/ uzskata, ka ir rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks un neredz veidu kā atbildētājs /pers. B/ varēja novērst šo situāciju pirms tā ir radusies. Vienīgais veids kā atbildētājs /pers. B/ varēja saprast, ka apstiprina maksājumu ar kuru tiek izmaksāta nelikumīga piemaksa, būtu pārbaudīt katru maksājuma uzdevumu, kuru izveido grāmatvedībā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese s 2021.gada 15.decembra lēmumu noraidīti atbildētāja /pers. A/ paskaidrojumos pieteiktie lūgumi tiesai.

2021.gada 15.decembrī lietas dalībniekiem paziņots, ka, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, lietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā 2022.gada 17.februārī.

2022.gada 12.janvārī tiesā saņemta prasītāja atsauksme uz atbildētāju paskaidrojumiem, kurā norādīts, ka valdes un it īpaši valdes priekšsēdētāja uzdevums ir ieviest tādu izejošo maksājumu apstrādes sistēmu, kuras ietvaros patvaļīga maksājumu izdarīšana nav iespējama. Tāpat valdes priekšsēdētājam ir jāpārskata un jāorganizē valdes darbs, un tas sevī ietver pienākumu pārbaudīt otra valdes locekļa rīcību tādos svarīgos jautājumos kā piemaksu izdarīšana darbiniekiem ar kopējo apmēru EUR 15 250. Ir pilnībā izslēdzama varbūtība, ka, piegriežot no krietna un rūpīga saimnieka sagaidāmo vērību, šādas summas papildus izmaksāšana varētu palikt nepamanīta vienīgajai amatpersonai, kas ir tiesīga izdarīt maksājumus no sabiedrības bankas konta. Ņemot vērā šo summu, nevar attaisnot valdes priekšsēdētāju jautājumā par nezināšanu izmaksu izdarīšanā, jo pie maksājumu apstiprināšanas atbildētājam /pers. B/ bija pienākums pārliecināties par ko, kam un uz kāda pamata tiek izdarīti maksājumi. Attiecībā uz atbildētāja /pers. A/ sniegtajiem paskaidrojumiem prasītājs norāda, ka nav saprotams, kā atbildētājs /pers. A/ iespējis vienlaicīgi sistemātiski (nevis epizodiski) pildīt trīs amatus, kā noprotams – katru no tiem pilnas slodzes apmērā un par katru no tiem saņemot pilnu samaksu. Tas vienkārši fiziski nav iespējams, un vairākkārtēju samaksu šādi nopelnīt nevar. Ja /pers. A/ kā valdes loceklis nespēja nodrošināt uzņēmumā pilnu darbinieku štatu, un bija spiests kādus darbus veikt patstāvīgi, tad joprojām nav skaidrs, kāpēc par to viņam pienāktos piemaksa, ja šis darbs tiek veikts normālā darba laika ietvaros, par kuru jau tiek maksāts pēc valdes locekļa darba līguma. /pers. A/ maldina tiesu, norādot, ka saņemto piemaksu viņš ir nopelnījis, pusotru mēnesi strādājot vairākos amatos. Šajā sakarā jānorāda, ka arī par maija mēnesi /pers. A/ izmaksāja sev piemaksu "par sasniegtajiem darba rezultātiem" EUR 500 apmērā. Tas redzams no 2019.gada 10.jūnija rīkojuma Nr.20, kura kopija tiek iesniegta kopā ar šo atsauksmi.

Prasītāja piekrīt /pers. A/ redzējumam par to, ka valdes locekļa atalgojums ir nosakāms atbilstoši valdes locekļa pienākumu apjomam un sabiedrības finansiālajam stāvoklim, šos abus kritērijus vērtējot kumulatīvi. Tā tas izriet no likuma, un tā tas bija norādīts prasības pieteikumā. Ja par pienākumu apjomu kā ļoti subjektīvu jēdzienu vienmēr var diskutēt, tad sabiedrības finansiālo stāvokli atspoguļo grāmatvedības dokumenti, kuri lietā iesniegti kopā ar prasības pieteikumu. No tiem izriet, ka sabiedrība bija strādājusi ar zaudējumiem un ka neizpildās viens no nepieciešamajiem priekšnoteikumiem, kas ļautu valdes loceklim pretendēt uz papildus maksājumiem. Jāatzīst, ka jebkurā gadījumā valdes locekļa atalgojumu nosaka padome un tas ir fiksēts darba līgumā, bet sabiedrības finanšu rādītāji pat liedza /pers. A/ atalgojuma sakarā izvirzīt kādas pamatotas pretenzijas, kur nu vēl patstāvīgi pieņemt lēmumu par piemaksu izdarīšanu. Attiecībā uz /pers. A/ pienākumu spektru jānorāda, ka viņa kā valdes locekļa pienākumi nebija aprobežoti ar atbildību par ražošanas sfēru. Darba līguma 3.3.punkts nosaka plaša spektra vadītāja līmeņa pienākumus, kas ir vērsti uz to, lai nodrošinātu uzņēmuma pārvaldību. Ņemot vērā minēto, prasītāja uzskata atbildētāju paskaidrojumos ietvertos argumentus par nepamatotiem.

2022.gada 14.februārī tiesā saņemti atbildētāja /pers. A/ papildus paskaidrojumi, kuros norādīts, ka piemaksas par papildus veiktajiem darbiem vai apvienotajiem amatiem (piemēram elektroinženieris apvieno amatus un ir atbildīgais par ugunsdrošību, ražošanas vadītāja apvieno amatus un ir arī ražošanas tehnoloģe utt.) tika veiktas daudziem darbiniekiem (64 darbiniekiem) tai skaitā arī

/pers. A/ par iecirkņa meistara un ražošanas normētāja amatu pienākumu veikšanu. Sabiedrībā šāda amatu apvienošana jau ilgstoši ir ierasta prakse ko atspoguļo arī iepriekšējo sabiedrības valžu ikmēneša rīkojumi par piemaksām. Tāpat norādīts, ka tas nav nekas ārkārtējs un nesaprotams, ka viens cilvēks vairākos amatos strādā vienlaicīgi, pilda tos pēc labākās sirdsapziņas un ar šo papildus darbu rada sabiedrībai nevis zaudējumus, bet ienākumus. /pers. A/, iecirkņa meistara un ražošanas normētāja amatu pienākumus pildīju paralēli valdes locekļa amata pienākumiem un tas ir tikai normāli, ka par papildus veiktu darbu tiek saņemta samaksa. Norādīts, ka /pers. A/ darba līgumā nav noteikta 9 stundu darba diena, bet 40 stundu darba nedēļa.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2022.gada 17.februāra lēmumu atlikta civillietas izskatīšanu, lai dotu laiku atbildētājam /pers. A/ iesniegt tiesā pierādījumus par paskaidrojumos norādītajiem apstākļiem, nosakot termiņu pierādījumu iesniegšanai līdz 2022.gada 14.martam.

2022.gada 17.februārī lietas dalībniekiem paziņots, ka, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, lietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā 2022.gada 31.martā.

2022.gada 15.martā tiesā saņemts atbildētāja /pers. A/ lūgums par pierādījumu iesniegšanu civillietā Nr.C30740721, lūdzot tiesu dod papildus laiku pierādījumu iesniegšanai. Lūgumā atbildētājs norādījis, ka viņa rīcībā nav neviena dokumenta, neviena elektroniskā sarakste, kas apliecinātu to, ka atbildētājs paralēli valdes locekļa amatam pildīja arī iecirkņa meistara un ražošanas normētāja amatu. Savukārt, par šiem lietas taisnīgai izskatīšanai būtiskajiem apstākļiem var sniegt ziņas prasītāja /Nosaukums A/ padomes loceklis /pers. D/. Bet ņemot vērā, ka ar 2021.gada 15.decembra tiesas lēmumu atbildētāja /pers. A/ lūgums par liecinieka nopratināšanu tika noraidīts, tad kā alternatīva, lai nostiprinātu /pers. D/ liecības, kā pierādījumu, kas būtu izmantojams kā pierādīšanas līdzeklis šajā lietā, bija liecību sniegšana zvērinātam notāram. Taču ņemot vērā gan objektīvus, gan subjektīvus apstākļus, kas saistīti ar Covid 19 pandēmiju, pierādījuma iegūšana tiesas atvēlētajā termiņā nebija iespējama.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2022.gada 31.marta lēmumu atlikta civillietas izskatīšana, lai dotu laiku atbildētājam /pers. A/ iesniegt tiesā pierādījumus par paskaidrojumos norādītajiem apstākļiem, nosakot termiņu pierādījumu iesniegšanai līdz 2022.gada 19.aprīlim.

2022.gada 19.aprīlī tiesā saņemti atbildētāja /pers. B/ papildus paskaidrojumi.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā noteiktajai kārtībai civillieta tiek izskatīta rakstveida procesā, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250.^{26}pants noteic, ka tiesa, ievērojot Civilprocesa likuma 30.^{3}nodaļā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.

Attiecībā uz atbildētāja /pers. A/ paskaidrojumos pieteikto lūgumu lietu izskatīt mutvārdu procesā, jo atbildētājs vēlas prasītājam uzdot jautājumus, kā arī lūgt tiesu izsaukt un nopratināt tiesas sēdē kā liecinieku /Nosaukums A/ padomes locekli /pers. D/, tiesa konstatē, ka likumdevējs, paredzot vienkāršoto procedūru lietu izskatīšanu rakstveida procesā, jau sākotnēji ir paredzējis, ka jautājumu uzdošana pretējai pusei nebūs iespējama. Izskatāmajā lietā puses ir plaši izmantojušas savas procesuālās iespējas rakstveidā izteikt savu pozīciju, argumentus un iebildumus pret otras puses argumentiem, tādēļ tiesa secina, ka lietas izskatīšanas atlikšana, nozīmējot to mutvārdu procesā, kavēs lietas virzību un netiks iegūti nekādi jauni pierādījumi un paskaidrojumi, atskaitot tos, kas jau ir lietā. Turklāt atbildētājam līdz 2022.gada 19.aprīlim tika dots laiks, lai iesniegt tiesā /Nosaukums A/padomes locekļa /pers. D/ notariāli apstiprinātas liecības, kuras tiesas noteiktajā termiņā netika iesniegtas.

Tiesa uzskata, ka atbildētāja lūgums par lietas izskatīšanu tiesas sēdē nav argumentēts un pamatots, līdz ar ko, nav apmierināms, tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Tiesas ieskatā lietas materiāli ir pietiekami, lai lietu izskatītu rakstveida procesā.

Ņemot vērā, ka tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, lietu izskata rakstveida procesā 2022.gada 3.maijā.

Motīvu daļa

Tiesa, pamatojoties uz Komerclikuma 169., 172., 276., 292., 308.pantu, Civillikuma 1402.pantu, 1674., 1770., 1775., 1779., 2381., 2389.pantu, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu solidāri no atbildētājiem prasītāja /Nosaukums A/ labā piedzenami tiesas izdevumi par valsts nodevas samaksu, iesniedzot prasību tiesā EUR 300,00 apmērā, kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu, solidāri no atbildētājiem prasītāja /Nosaukums A/labā piedzenami izdevumi, kas prasītājam radušies sakarā ar lietas izskatīšanu, t.i. ar prasības pieteikuma un tiesas paziņojumu izsniegšanu saistītie izdevumi kopā EUR 5,47 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem prasītājam ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājiem likumiskos procentus 6 % gadā no pamatparāda summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}panta otro daļu, ņemot vērā prasības raksturu un piedzenamās summas apmēru, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums atbildētājiem labprātīgi izpildāms desmit dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 41., 93., 97., 194., 195., 204.^{1}, 250^{25}., 250^{27}.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

apmierināt /Nosaukums A/vienkāršotās procedūras prasību pret /pers. A/ un /pers. B/ par naudas piedziņu.

Piedzīt solidāri no /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /Nosaukums A/, vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, zaudējumus EUR 2000,00 apmērā, tiesas izdevumus – valsts nodevu EUR 300,00 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 5,47 apmērā, kopā EUR 2305,47 (divi tūkstoši trīs simti pieci *euro* un četrdesmit septiņi *centi*) apmērā, nosakot, ka parāda samaksa veicama AS "SEB banka" norēķinu kontā Nr./numurs/.

Atzīt, /Nosaukums A/, vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tiesības saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6 % gadā no pamatparāda summas EUR 2305,47 (divi tūkstoši

trīs simti pieci *euro* un četrdesmit septiņi *centi*) apmērā par laiku no spriedumā noteiktā labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, termiņu labprātīgai sprieduma izpildei – 10 (desmit) dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Saīsinātais spriedums sastādīts 2022.gada 3.maijā. Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Sprieduma sastādīšanas lūgumu var iesniegt rakstveidā 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma sastādīšanas datuma. Sprieduma sastādīšanas lūguma gadījumā sprieduma noraksts būs pieejams tiesas kancelejā 2022.gada 2.jūnijā.

Spriedumu, kas sastādīts atbilstoši Civilprocesa likuma 193.pantā noteiktajam sprieduma saturam, var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese K.Maike